

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
str. Szasz Endre, nr. 6
Miercurea Ciuc
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:
SERA ZOLTAN
CORUND, nr. 775/A, Cod postal
537060, județul HARGHITA

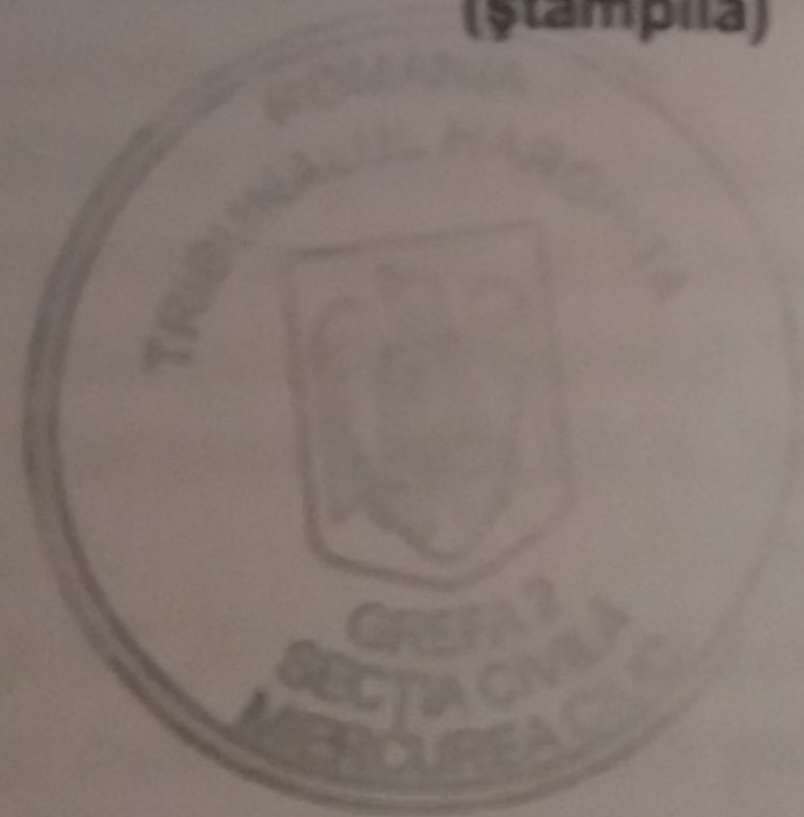
DOSARUL NR. 1417/96/2015
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
autorizație de construire nr. 17/16.04.2015
Complet: c2caf

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**
NR. 699/2016 DIN DATA DE 05 Mai 2016

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 699/2016, pronunțată la data de 05 Mai 2016, de către TRIBUNALUL HARGHITA SECȚIA CIVILĂ.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampila)

Grefier,

A.P. 22.06.2016 13:10:33

ROMANIA
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

Sentința Civilă Nr. 699

Ședința publică de la 05 mai 2016

Completul compus din:

Judecător: Uța Ioan Cristian-Președinte

Grefier: Poloșan Andreea Cristina

Pe rol pronunțarea asupra cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul **SERA ZOLTAN**, în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL JUDEȚEAN HARGHITA** și **PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN HARGHITA** și intervenienții **SC Niliten Construcții SRL** și **Agenția pentru Protecția Mediului Harghita**, având ca obiect *anulare act administrativ – autorizație de construire nr. 17/16.04.2015*. În lipsa părților.

Se constată că dezbaterile cauzei în fond a avut loc în ședința publică din data de 28 aprilie 2016, iar susținerile părților au fost consemnate în încheierea din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA
Deliberând constată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată sub nr. nr.1417/96/2015, din data de 08.10.2015, reclamantul **SERA ZOLTAN** a chemat în judecată pe pârâții **CONSILIUL JUDEȚEAN HARGHITA** și **PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN HARGHITA**, solicitând instanței următoarele:

- anularea Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015, ca nelegală;
- restabilirea situației anterioare emiterii actului administrativ atacat, în sensul demolării părții din construcție edificate;
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu prezenta cauză;

În fapt, reclamantul a arătat că în baza HCL Corund nr. 47/2005 s-a aprobat asocierea Comunei Corund la realizarea proiectului "Sistem de Management Integrat al Deșeurilor în Județele Harghita și Covasna", prin HCL 36/2007 fiind aprobat Actul constitutiv și Statutul Asociației.

Prin Hotărârea 87/2011, Consiliul Local a aprobat darea în administrare a terenului în suprafață de 7.884 mp Județului Harghita prin Consiliul Județean, pe o perioadă de 49 ani, în vederea amplasării obiectivului "Stație de transfer al deșeurilor și Centru de colectare selectivă a deșeurilor".

Consiliul Județean Harghita a solicitat Agenției pentru Protecția Mediului Harghita emiterea acordului de mediu, acesta fiind emis în data de 28.12.2012.

În data de 16.04.2015 CJH a emis autorizația de construire nr. 17/16.04.2015, lucrările fiind începute efectiv în cursul lunii iulie.

Actul administrativ a fost atacat de reclamant prin procedura prealabilă reglementată de Legea 554/2004, plângerea acestuia fiind înregistrată la Consiliul Județean Harghita în data de 23.07.2015.

În baza art. 14 din Legea 554/2004, reclamantul a solicitat suspendarea autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 și oprirea executării lucrărilor până la soluționarea pe fond a prezentei acțiuni, cauza fiind înregistrată sub nr. 1035/96/2015 pe rolul Tribunalului Harghita.

Zona în care este amplasată construcția "stație de transfer a deșeurilor" este una de locuințe, în imediata vecinătate a investiției existând un număr mai mare de case și mai multe

parcele cu destinație de teren pentru construcții, alându-ne evident în prezența unei zone de locuit.

Acest aspect rezultă atât din Avizul nr. 36/05.03.2012 emis de Administrația Națională Apele Române, cât și din Procesul verbal al dezbaterii publice nr. 5117/18.10.2011.

Mai mult decât atât, faptul că depozitul de deșeuri urmează a fi edificat în apropierea unei locuințe, casa reclamantului fiind despărțită de amplasamentul obiectivului din litigiu de un drum comunal cu o lățime de 7,47 m.

În cuprinsul Raportului la Studiul de Evaluare a Impactului asupra Mediului (ce face parte din Acordul de Mediu nr. 3/2012, lapag. 449 se arată ca au fost analizate aspectele de mediu ce caracterizează întreprinderile industriale, care pot polua factorii de mediu sau produce zgomote și vibrații (emisii atmosferice de gaze, eventuale mirosuri, riscuri sanitare etc).

Astfel, devin incidente dispozițiile Ordinului Ministrului Sănătății nr. 536 din 23 iunie 1997 pentru aprobarea normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației, care definește în cuprinsul art. 1 din Norme noțiunea de "zonă de locuit" și impune, prin art. 8 și art. 10 instituirea unor zone de protecție sanitară între acestea și întreprinderile industriale.

Același aspect este în mod clar evidențiat în cuprinsul Notificării nr. 3880/360/02.09.2013, emisă de Direcția de Sănătate Publică Harghita prin care se propune în ultimul paragraf "Stabilirea unor zone de protecție sanitară conform art. 8-10 din Ord. MS nr. 536/1997".

Pe fondul problemei, se constată că reclamantul și-a construit casa de locuit în baza Certificatului de urbanism nr. 20/19.07.2000 și a Autorizației de construire nr. 13/19.07.2000, ambele emise anterior adoptării PUG prin HCL 31/31.08.2000. De asemenea, în zona respectivă se mai află și alte case, ridicate în baza autorizațiilor de construire legal emise, toate aceste construcții având atribuite numere administrative.

Astfel, conform Proceselor verbale de control nr. 9-11 din 17.08.2015, Primăria Comunei Corund a inițiat o acțiune de control în domeniul de disciplină în construcții, stabilindu-se următoarele:

- *Lorincz Laszlo*, domiciliat în comuna Corund, nr. 775/B, a realizat lucrarea *Extindere casă de locuit*, în baza autorizației de construire nr. 7/17.03.2014, fiind respectate prevederile din documentația de autorizare

- *Fabian Marton*, a ridicat casa de locuit din lemn în comuna Corund, nr. 114/A, în baza autorizației de construire nr. 28/04.08.2014, constatându-se doar diferențe ne semnificative față de documentația tehnică aprobată

- *Sera Zoltan*, a construit casa de locuit situată în Corund, nr. 775/A în baza autorizației de construire nr. 13/19.07.2000

În privința reclamantului, certificatul de urbanism este elocvent din perspectiva regimului juridic și economic specificat de Comuna Corund, respectiv "destinat pentru curți și construcții. Nu sunt reglementări fiscale specifice zonei" și "poate fi utilizat conform cererii pentru construire casă de locuit și gospodărie anexă".

Potrivit art. 29 din Legea 350/2001 "Certificatul de urbanism este actul de informare cu caracter obligatoriu prin care autoritatea administrației publice județene sau locale face cunoscute regimul juridic, economic și tehnic al imobilelor și condițiile necesare în vederea realizării unor investiții, tranzacții imobiliare ori a altor operațiuni imobiliare, potrivit legii."

Art. 31 din aceeași lege detaliază conținutul certificatului de urbanism, respectiv:

a) regimul juridic al imobilului - dreptul de proprietate asupra imobilului și servituțile de utilitate publică care grevează asupra acestuia; situarea imobilului - teren și/sau construcțiile aferente în intravilan sau extravilan; prevederi ale documentațiilor de urbanism care instituie un regim special asupra imobilului - zone protejate, interdicții definitive sau temporare de construire

b) regimul economic al imobilului - folosința actuală, extrasul din regulamentul local de urbanism aferent planului urbanistic în vigoare la data emiterii, privind funcțiuni permise sau interzise, reglementări fiscale specifice localității sau zonei."

Astfel, regimul economic fiind destinat pentru curți și construcții, este evident că planurile urbanistice în vigoare la momentul emiterii certificatului reclamantului de urbanism prevedeau zona ca fiind una de locuințe.

Același aspect este recunoscut de Agenția Pentru Protecția Mediului care, în adresa nr. 5904/28.07.2015 arată la pct. 2 lit. a faptul că "în certificatul de urbanism nr. 44/18.06.2012 emis de Comuna Corund la regimul economic al terenului s-a specificat ca fiind fâneață și cu destinația curți și construcții".

Mai mult, în cuprinsul Procesului verbal de verificare a amplasamentului nr. 9454/26.11.2010, întocmit de APM Harghita se arată "vecinătățile: drum comunal, case de locuit și pârâul Corund".

Aspectul mai sus menționat se regăsește și în Procesul verbal nr. 5117/18.10.2011 privind dezbateră publică, la pag. 3, penultimul paragraf fiind consemnată poziția evaluatorului de mediu în sensul că "vizavi de amplasament este zonă de locuit", "84 db nivelul de zgomot care se va produce, în zonă de locuit nivelul de zgomot permis este de 50 db".

Este evident, astfel, că este vorba despre o zonă de locuit, stabilită de către autoritățile locale prin emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire, atât anterior, cât și ulterior emiterii HCL 31/2000, subsemnatul neputând fi păgubit de lipsa de consecvență a autorităților locale.

De asemenea, chiar dacă s-ar accepta că potrivit PUG zona ar fi destinată unor construcții și instalații necesare gospodăririi localității, din actele depuse de intimată (fila 3 din extrasul din PUG) se observă că utilizarea ca și groapă de gunoi este permisă cu respectarea distanței de protecție de 300 m față de apele de suprafață.

În speță, centrul de colectare a deșeurilor este proiectat în imediata vecinătate a râului Târnavă Mică, care reprezintă limita de hotar a imobilului cu nr cadastral 56196, nefiind respectată condiția inserată în actul invocat.

Ordinul 119/2014 stabilește în cadrul art. 2, alin. 2 din Norme obligația ca la zonificarea funcțională a localităților să fie avute în vedere: separarea funcțiunilor, raportul interdependent al diferitelor zone funcționale, evitarea incompatibilităților funcționale în zonele destinate locuirii și funcțiunilor complementare ale acestora.

De asemenea, alin. 3 al aceluiași articol impune stabilirea zonelor de protecție sanitară, care urmează să fie asigurate "conform prevederilor legale în vigoare, pe baza avizelor corespunzătoare dotărilor tehnico-edilitare ale zonelor de locuit" iar art. 9 stabilește că între unitățile industriale, obiectivele sau activitățile care poluează factorii de mediu sau produc zgomot și vibrații și teritoriile protejate învecinate se asigură zone de protecție sanitară.

Potrivit art. 1, lit e, zona de protecție sanitară reprezintă terenul din jurul obiectivului, unde este interzisă orice folosință sau activitate care, în contact cu factorii externi, ar putea conduce la poluarea/contaminarea factorilor de mediu cu repercusiuni asupra stării de sănătate a populației rezidente din jurul obiectivului.

Art. 11 din Ordinul 119/2014 stabilește distanțele minime de protecție sanitară între teritoriile protejate și o serie de unități care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației, în privința deșeurilor și rampelor de transfer de deșeuri acestea fiind de:

- 1.000 m pentru depozite controlate de deșeuri periculoase și nepericuloase
- 200 m pentru rampe de transfer deșeuri

Aceste distanțe minime pot fi modificate doar pe baza studiilor de impact asupra sănătății, elaborate de institute specializate, conform metodologiei avizate de către Ministerul Sănătății (art. 20 din ordin) situație care nu se regăsește în speță.

Astfel, investiția autorizată prin actul atacat se putea realiza doar la o distanță minimă de 200 m față de casele de locuit (în măsura în care am admite că este vorba despre o rampă de transfer), respectiv la 1000 mp (dacă este vorba despre un depozit).

Din planul de situație anexat prezentei se constată că terenul din litigiu se află la o distanță de doar 7.47 metri de terenul reclamantului, încălcându-se astfel în mod evident prevederile mai sus menționate.

Aceeași situație se constată și în privința altor vecini, toate imobilele din zonă fiind situate la distanțe mai mici de 100 de m de locația investiției respective.

A mai arătat reclamantul că autorizația a fost emisă în mod nelegal și dăvornic încălcării art. 41 din același ordin, potrivit căruia "Depozitele de deșeur menajere, controlate, instalațiile de compostare a deșeurilor organice și biodegradabile, instalațiile de incinerare trebuie proiectate, construite și administrate astfel încât să se realizeze condiții de împiedicare a eliminării și diseminării poluanților în mediul natural: sol, ape de suprafață, ape subterane, aer sau în mediul urban".

În acest scop se vor îndeplini, în fază inițială, următoarele condiții:

- a) amplasarea și stabilirea zonei de protecție sanitară se fac în urma studiilor de impact asupra mediului și sănătății, în condițiile prevederilor art. 11 și 12; alegerea locului se face după studii geologice, hidrogeologice și urbanistice;
- b) la proiectare și la funcționare se vor prevedea și respecta metode și tehnici adecvate de acoperire și asigurare a deșeurilor solide minerale; acoperirea și asigurarea se fac zilnic;
- e) organizarea tehnică a depozitului va respecta reglementările în vigoare pentru protecția sănătății populației, protecția sănătății personalului și protecția mediului; se acordă atenție deosebită împrejmuirii și perdelelor de protecție.

În speță, aceste prevederi nu au fost respectate, fiind grav afectat dreptul reclamantului și al celorlalți locuitori din vecinătate la un mediu sănătos.

Normele de igienă și sănătate publică sunt obligatorii, potrivit legii, pentru toate unitățile din sistemul public și privat, precum și pentru întreaga populație, nerespectarea normelor atrăgând răspunderea disciplinară, administrativ-materială, civilă ori, după caz, penală, în sarcina persoanelor vinovate de abaterile săvârșite.

Amplasarea investiției încalcă și prevederile în materia protecției apelor, aceasta fiind situată dealungul râului Târnava Mică, care reprezintă limita de hotar a imobilului cu nr. cadastral 56196 (teren destinat realizării Centrului de colectare a deșeurilor).

Potrivit art. 55 din OUG 195/2005 "Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect menținerea și îmbunătățirea calității și productivității biologice ale acestora, în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale."

Potrivit prevederilor pct. 2.5.6 din Anexa 1 la Legea 50/1991, este necesar acordul vecinilor, exprimat în formă autentică, în cazurile în care se realizează construcții noi, amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata lor vecinătate, în măsura în care sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora, respectiv în cazul amplasării de construcții cu altă destinație decât cea a clădirilor învecinate.

Art. 27 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 (aprobată prin ordinul 839/2009) detaliază conținutul reglementării, arătând că aceste situații corespund cazurilor în care, urmare investiției noi pot fi create situații de disconfort generate de incompatibilități între funcțiunea preexistentă și cea propusă, atât în situația în care se aduc modificări de destinație a spațiilor în interiorul unei clădiri, cât și în situația în care funcționalitatea unei construcții noi este incompatibilă cu caracterul și funcționalitatea zonei în care urmează să se integreze.

Cauzele cele mai frecvente sunt cele legate de afectarea funcțiunii de locuit prin implementarea unor funcțiuni incompatibile datorită zgomotului, circulației, degajării de noxe, etc.

În speță, se impunea luarea acestui acord autentic, deoarece în mod evident, investiția autorizată va crea situații de real disconfort, funcționalitatea sa fiind incompatibilă cu cea a locuințelor existente în zonă.

În drept, reclamantul a invocat prevederile Legii 554/2004, art. 14 din HG 525/1996, art. 8, art. 10 din Ordinul Ministerului Sănătății 536/1997, art. 29, art. 31 din Legea 350/2001, art. 2 din Ordinul 119/2014, art. 1, art. 2, alin. 2 și alin. 3, art. 9, art. 11, art. 12, art. 41 din Normele de aplicare ale ordinului, art. 55 din OUG 195/2005, Legea 50/1991 - Anexa 1, pct. 2.5.6, art. 27 din Normele metodologice ale Legii 50/1991 aprobate prin ordinul 839/2009, art. 194, art. 451, art. 453 Noul Cod de procedură civilă.

Acțiunea a fost motivată în fapt și în drept.

Pârâții, prin întâmpinarea depusă, au solicitat respingerea cererii ca netemeinică și nelegală. Totodată, pârâții au solicitat citarea ca părți interesate a Primarului comunei Corund,

Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, SC Niliten Construcții SRL și Agenția pentru Protecția Mediului Harghita.

Pârâții au invocat excepția de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire 13/2000, emise de către Primarul comunei Corund, pentru executarea lucrărilor de construire a unei case de locuit de către reclamantul Sera Zoltan, solicitând a se constata că aceste acte administrative sunt lovite de nulitate absolută, nerespectând nici condițiile de fond și nici condițiile de formă ale unui act administrativ.

De asemenea, pârâții au invocat lipsa calității procesuale pasive a Consiliului Județean Harghita, pe motivul că această instituție nu are competențe în emiterea autorizațiilor de construire, consiliile județene fiind autorități deliberative conform prevederilor art.11 a Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea emitentă al actului administrative atacat în cauză fiind Președintele Consiliului Județean Harghita.

Pârâții au mai invocat și excepția lipsei de interes al reclamantului. În motivarea excepției, pârâții au arătat că aceasta este o excepție de fond absolută și peremptorie, în conformitate cu prevederile art. 33 Cod de procedură civilă, se poate invoca în orice fază a procesului.

Printre condițiile care se cer întrunite cumulativ pentru a fi parte în proces - alături de calitate procesuală, capacitate procesuală și afirmarea unui drept pentru realizarea căruia calea justiției este obligatorie - se numără interesul, în sensul de folos practic urmărit de cel care inițiază acțiunea civilă. Reclamantul nu a precizat care este interesul pentru care a inițiat prezenta acțiune, nefiind acte doveditoare anexate acțiunii în cauză. De asemenea cererea de chemare în judecată nu a fost susținută cu dovezi cum că a procedat prin exercitarea unui anume mandat, caz în care aceasta trebuie dovedit atât pentru exercitarea mandatului pentru persoanele fizice identificate (conform Codului de procedură civilă), ca eventuale terțe persoane față de actele administrative atacate.

În ceea ce privește necesitatea justificării interesului, înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 1801 din 29 martie 2012, a statuat că interesul este legitim atunci când se urmărește afirmarea sau realizarea unui drept subiectiv recunoscut de lege.

Pârâții au mai invocate și prescripția și tardivitatea cererii reclamantului. De la data dezbaterii publice pentru întocmirea Raportului impactului mediului, care a avut loc în data de 18.10.2011, Procesul verbal al forumului organizat, fiind înregistrat cu nr. 5117/18.10.2011 la Primăria comunei Corund și la Agenția de Protecția Mediului Harghita cu nr. 9311 din 19.10.2011 și până la data formulării plângerii prealabile de către reclamant din data de 23.07.2015, au trecut 3 ani și 9 luni de zile, împrejurare în care legiuitorul a prevăzut un termen de 30 de zile de la data luării la cunoștință a celor propuse de comun acord cu Primăria comunei Corund.

Ca urmare, în conformitate cu art. 7, alin.(1) și alin.(7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fiind demult depășit termenul de 6 luni de zile se impune constatarea tardivității și prescripției cererii de chemare în judecată, motivele acestuia referindu-se la presupunerea că zgomotul creat cu ocazia funcționării obiectivului ar depăși limitele admise de lege și acest aspect s-ar datora distanței reduse față de casa de locuit al reclamantului, presupuneri care sunt de domeniul protecției mediului înconjurător.

Referitor la fondul cauzei, pârâții au arătat că, în mod prealabil adresării de către reclamant a cererii de chemare în judecată, acesta s-a adresat și Agenției de Protecția Mediului Harghita, iar prin Răspunsul nr. 3676/12.05.2015 s-a comunicat reclamantului răspunsul la plângerea depusă prin care s-a menționat faptul că Stația de transfer al deșeurilor colectate în amestec Corund și Centrul de colectare selectivă, de pe amplasamentul din comuna Corund aflat între strada Soret și pârâul Corund, este terenul fostului târg de animale.

APM Harghita a respectat întocmai procedura de evaluare a impactului asupra mediului, parcurgând etapele procedurale, inclusiv etapa de analiză a calității raportului privind impactul asupra mediului și a emis acordul de mediu.

În cursul procedurii de evaluare a impactului, începând cu data de 16 februarie 2011, dată la care s-a publicat Anunțul public în "Hargita Nepe" și 20 decembrie 2012, dată la care s-a publicat anunțul public pentru emiterea acordului de mediu în Ziarul "Hargita Nepe" și "Informația Harghitei", nu a fost înregistrată nici o reclamație.

S-a menționat că se va asigura reducerea nivelului de zgomot și a emisiilor de pulberi din zona rampei de descărcare, care se va realiza la punerea în funcțiune, când titularul obiectivului va avea obligația de a solicita autorizație de mediu.

Motivele invocate de către reclamant nu mai pot fi luate în considerare, deoarece a fost încheiata atât procedura de obținere a acordului de mediu, cât și procedura de autorizare.

Referitor la amplasamentul în care au fost executate parțial lucrările autorizate, terenul amplasamentului se află într-o zonă care este stabilită ca zonă industrială pentru servicii de salubritate conform Planului de Urbanism General - în continuare prescurtat PUG, atașat întâmpinării în extras - copie certificată care a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Comunei Corund nr. 31/2000 (a cărei valabilitate a fost prelungită prin Hotărârea nr. 72/2014).

Ca urmare, argumentul juridic invocat de către reclamant că aceasta ar fi zonă de locuit este o afirmație nereală, vădit netemeinică, și în scopul de a induce instanțele judecătorești în eroare.

Faptul că reclamantul a construit o casă de locuit, în baza unei autorizații de construire nelegale, care nu se află în imediata vecinătate, proprietățile fiind despărțite de un drum comunal, nici în aparență nu justifică un drept subiectiv sau un interes legitim privat al reclamantului, asupra terenului proprietatea publică a comunei Corund, pe care au fost lucrările parțial executate.

Mai mult, nici prin Planul de urbanism general anterior celui aprobat prin Hotărârea nr. 31/2000, unde s-a construit casa de locuit de către reclamant nu avea destinația de Zonă de locuit.

Planul de Urbanism General (PUG) și Regulamentul Local de Urbanism (RLU) al comunei Corund, aprobate prin Hotărârea nr. 31/2000 a Consiliului local al comunei Corund, sunt acte administrative cu caracter normativ, care trebuie aplicate în mod obligatoriu pentru amplasarea oricărei construcții pe raza teritorială a Comunei, cu respectarea zonării funcționale aprobate prin PUG-ul respectiv.

Sunt totalmente nelegale afirmațiile reclamantului, în ceea ce privește invocarea existenței unor autorizații de construcții emise de autoritatea administrației publice locale a comunei Corund, în baza cărora s-ar fi schimbat zonarea funcțională și destinația terenului stabilite prin PUG și RLU (RLU fiind partea scrisă a PUG-lui), întrucât numai printr-un Plan Urbanistic Zonal - prescurtat PUZ - legal aprobat printr-o hotărâre de Consiliu Local al Comunei Corund - ceea ce nu există - s-ar fi putut schimba în cadrul zonei industriale destinația terenului pe care și-a construit casa de locuit reclamantul Sera Zoltan.

În ceea ce privește invocarea Ordinului Ministrului Sănătății nr. 119/2014 de către reclamant, se poate constata că nu are nici o relevanță, întrucât nu există nici un document legal, așa cum s-a arătat mai sus, în baza căruia s-ar fi putut modifica destinația terenurilor din zona industrială, nefiind în acest sens modificat Planul de Urbanism General al comunei Corund, act normativ obligatoriu pentru respectarea destinației terenurilor aflate pe teritoriul administrativ al comunei Corund.

Reclamantul face referire la condițiile impuse pentru depozite de deșeuri, însă în prezenta situație nu este vorba de un depozit de deșeuri, ci de o stație de transfer, unde se compactează deșeurile în vederea eficientizării transportului deșeurilor colectate și o curte de colectare voluntară a deșeurilor reciclabile în 10 sorturi. În aceste curți este interzis preluarea deșeurilor biodegradabile prin, urmare poluarea aerului cu miros neplăcut este exclus. Deșeurile compactate vor fi transportate la centrul creat în acest scop care se află în localitatea Remetea.

De asemenea trebuie să înțeleagă și reclamantul, că acest obiectiv va asigura locuri de muncă pentru localnici, va asigura modernizarea drumurilor de acces de la drumul național și amplasamentul obiectivului în cauză, și trebuie să amintim faptul că Consiliul Județean Harghita, a aprobat hotărârea prin care preia sectorul de drum comunal care asigură accesul la acest obiectiv, în vederea modernizării acestuia (Hotărârea Consiliului Județean Harghita nr. 208/2015). În acest sens pârâții au menționat că pe acest teren, pe o perioadă îndelungată au fost depozitate deșeuri, care nu l-au deranjat pe reclamant nici atunci când și a propus să construiască casă de locuit cu toate că și atunci încălca Planul de urbanism general în vigoare.

De asemenea nu este de neglijat nici faptul că acest teren pe care sunt efectuate parțial lucrările în cauză, se află în proprietatea publică a comunei Corund, și despre care Consiliul local al comunei Corund a hotărât să dea în administrare în vederea construirii Stației de Transfer pentru Deșeuri Colectate în Amestec și Centru de Colectare Selectivă a Deșeurilor în localitatea Corund către Consiliul Județean Harghita. Mai mult, nu este exclusă nici posibilitatea ca prin invocarea Ordinului susmenționat, reclamantul încearcă să inducă în eroare Onorata Instanță și să creeze o ceață în jurul acestei Autorizații de Construire nr. 17/2015, care a fost emisă cu respectarea strictă a tuturor prevederilor legale în materie, întrucât este vorba despre implementarea unui proiect finanțat din Fondurile Europene.

Măsurile de protecție a mediului înconjurător și condițiile impuse de lege atât cu privire la zgomot cât și cu privire la calitatea aerului, urmează să fie verificate numai după punerea în funcțiunea a investiției, și autorizarea funcționării acestuia, etape care urmează numai după recepționarea lucrărilor autorizate potrivit Autorizației nr. 17/2015 emis de Președintele Consiliului Județean Harghita.

Respectarea condițiilor prevăzute de lege a fost verificată tocmai de autoritatea publică competentă în domeniul protecției mediului înconjurător.

Referitor la faptul că investiția încalcă prevederile în materia protecției apelor pârâții au precizat faptul că pentru investiția din litigiu a fost emis Avizul de Gospodărire a Apelor nr. 36/2012 de la A.N. "Apele Române" - Administrația Bazinului de Apă Mureș, invocată în cuprinsul acțiunii și de către reclamant, care însă nu are relevanță în prezenta cauză, deoarece acesta fiind expirat la data depunerii cererii pentru eliberarea autorizației de construire, a fost solicitat și depus un nou aviz cu nr. 343 din 24.11.2014, deci ulterior intrării în vigoare a Ordinului MS nr. 119/2014, potrivit cărora nu există nici o încălcare a condițiilor impuse de legiuitor, în acest sens Documentația tehnică cu modalitățile de înaltă tehnică în acest sens respectă prescripțiile legale în vigoare.

Proiectantul lucrărilor se bucură de o renume națională și internațională în ceea ce privește tehnicile aplicate în domeniul protecției mediului înconjurător.

Având în vedere faptul că nu este vorba de autorizarea lucrărilor de modernizare sau schimbare de destinație a unei investiții existente la data autorizării, legiuitorul definind foarte clar ca funcțiunea preexistentă nu trebuie să genereze prin funcțiunea propusă situație de disconfort.

Iar în prezenta cauză terenul în cauză fiind destinată activităților de salubritate potrivit Planului de urbanism general al comunei Corund, care este un act normativ la nivel local, și public, fiind posibil să fie consultat la sediul Primăriei comunei Corund, de orice cetățean al acestuia, acordul vecinilor este necesar numai dacă sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora, fiind impusă de lege obligația respectării Planului de Urbanism General al comunei Corund, cu privire la destinațiile prestabilite.

Pârâții au mai arătat și importanța deosebită a proiectului finanțat din Fondurile Europene și din contribuție națională, constă în valoarea imensă de 164.260.162 lei +TVA, sumă a cărei beneficiar este întreg Județul Harghita.

În acest sens în situația în care intervine o împrejurare cu impact financiar semnificativ, în ceea ce privește implementarea contractului, și anume modificarea substanțială a contractului de finanțare, (reducerea obiectului contractului cu investiția din litigiu) atrage după sine în mod obligatoriu aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora corecțiile financiare aplicate variază între 25%-10Q% față de suma stabilită în contract.

În situația imposibilității de executare a lucrărilor de investiții din litigiu, consecințele financiare a locuitorilor din zona Odorheiu Secuiesc, vor fi semnificative, datorită creșterii cheltuielilor de transport în altă zonă, majorând în acest sens tariful foarte semnificativ.

Agenția pentru Protecția Mediului Harghita, pentru lucrarea în cauză a emis ACORDUL DE MEDIU nr. 3 din 28.12.2012, din care rezultă că proiectul intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, și este în concordanță cu legislația de mediu a Uniunii Europene, și prin

realizarea investițiilor propuse se va asigura conformitatea cu legislația Uniunii Europene privind gestionarea deșeurilor.

În situația comunei Corund, lucrările în cauză constituie parte din SISTEMUL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL DEȘEURILOR, la nivelul JUDEȚULUI HARGHITA. Activitățile desfășurate în cadrul acestui sistem sunt: colectarea și transportul deșeurilor; compactarea deșeurilor colectate în amestec în containere de mare capacitate la stațiile de transfer; sortare, tratare mecanică, stocare temporară a deșeurilor reciclabile, colectare selectivă; compostarea bio - deșeurilor, eliminare prin depozitare. Descrierea în cadrul Acordului de mediu nr. 3/2012, a Stației de transfer și centrul de colectare selectivă a deșeurilor Corund, în mod detaliat, se află la pagina 9 și 10 al acestuia, care se anexează în extras - copie certificată - la întâmpinare.

O dată cu întâmpinarea, pârâții au depus la dosar și excepția de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise de către Primarul comunei Corund pentru executarea lucrărilor de construire a unei case de locuit de către Sera Zoltan.

Pârâții au solicitat a se constata că aceste acte administrative sunt lovite de nulitate absolută, nerespectând nici condițiile de fond și nici condițiile de formă ale unuia act administrativ, în primul rând datorită absenței avizelor solicitate prin Certificatul de urbanism, mai ales a celor având caracterul de aviz conform, care se solicită obligatoriu și care trebuie respectate obligatoriu, cum în speță erau acordul de mediu, avizul sanitar. De asemenea, lipsa Documentației tehnice (Proiect etnic, Memoriu tehnic, Memoriu de rezistență, Documentație pentru instalații apă, canal, electricitate, fiind incert și împrejurarea dacă la data emiterii autorizației erau anexate cererii și documente referitoare la proprietate, identificarea terenului prin lucrare topografică, Plan de încadrare în zonă. Plan de situație a terenului,, etc.,) motive pentru care Autorizația de construire nr.13/2000, este lipsită de îndeplinirea condițiilor de fond, împrejurare în care nu putea fi legal emisă.

Datorită absenței avizelor solicitate prin CU nr. 20/2000, Autorizației de construire nr. 13/2000, îi lipsea la momentul emiterii tocmai elementele esențiale ale unuia act administrativ de autoritate, respectiv concordanța acestui act administrativ cu conținutul reglementărilor din actele normative incidente.

În dreptul administrativ, lipsa unui element esențial al unui act administrativ de autoritate, în mod obligatoriu se sancționează juridic prin constatarea nulității actului respectiv, pe calea contenciosului administrativ, reglementat în prezent prin Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată nelegalitatea celor două acte prezentate de reclamant, în împrejurările descrise și probate supra, respectiv datorită atitudinii având caracterul de abuz de drept al reclamantului, rezultă și din faptul că, nici CU. nr.20/2000 și nici AC nr.13/2000, nu au fost semnate de secretarul comunei Corund, nefiind respectate exigențele cuprinse în norme juridice de ordine publică, cuprinse în Legea nr. 50/1999, în Ordinul nr. 91/1991 al MLPATL.

La termenul din data de 10.12.2015 pârâții au solicitat modificarea cererilor din cereri de introducere în cauză a intervenienților forțați a Primarului comunei Corund, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, sc Niliten Construcții SRL și Agenția pentru Protecția Mediului Harghita în cereri de chemare în garanție a Primarului comunei Corund, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, sc Niliten Construcții SRL și Agenția pentru Protecția Mediului Harghita. Cererile de chemare în garanție a Primarului comunei Corund, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, sc Niliten Construcții SRL și Agenția pentru Protecția Mediului Harghita au fost anulate de către instanță la termenul din data de 15.01.2016.

La data de 08.02.2016, Agenția pentru Protecția Mediului Harghita a formulat cerere e intervenție accesorie în favoarea pârâților, susținând poziția procesuală a pârâtului Județul Harghita prin Consiliul Județean Harghita care este nu numai emitentul Autorizației de construire nr. 17/2015, dar este și beneficiarul proiectului „Sistem de management integrat al deșeurilor în județul Harghita”, prin care se solicită respingerea acțiunii reclamantului Sera Zoltan.

Intervenienta a solicitat admiterea cererii de intervenție și respingerea acțiunii reclamantului SERA ZOLTAN datorită faptului că Autorizația de construire a fost emisă cu respectarea prevederilor legale.

Intervenienta a arătat că Interesul acesteia este justificat și prin faptul că Acordul de mediu nr. 3/28.12.2012 a fost emis de aceasta ca urmare a cerințelor stabilite și înscrise în certificatul de urbanism nr. 51/28.03.2013, și în baza căruia a fost emisă Autorizația de Construire nr. 17/2015 - este un act temeinic și legal, nefiind atacat.

La termenul din data de 11.02.2016 SC Niliten Construcții SRL a depus cerere de intervenție accesorie în favoarea părților.

În motivarea cererii de intervenție, intervenienta a arătat că este implicată în calitate de antreprenor în obiectivul de investiții denumit „Proiectare și execuție pentru stațiile de transfer din Miercurea-Ciuc și Corund și cele 8 centre de colectare” din cadrul proiectului „Sistem de Management integrat al deșeurilor în județul Harghita”, dat fiind faptul că intervenienta a câștigat procesul de selecție organizat de beneficiarul Consiliul Județean Harghita în temeiul OUG 34/2006.

Printre lucrările din cadrul acestui obiectiv de investiții, pe care intervenienta s-a angajat să le realizeze conform Acordului contractual, se numără și construirea pe amplasamentul din Corund a „Centrului de colectare selectivă a deșeurilor” și a „Stației de transfer”.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat anularea autorizației de construire în baza căreia se realizează lucrările de construire pe amplasamentul din Corund.

Or, în contextul în care s-ar anula autorizația de construire, iar obiectivul de investiții nu s-ar mai realiza pe amplasamentul din Corund, intervenienta ar suferii grave prejudicii, având în vedere faptul că ar pierde din portofoliu o lucrare importantă, a cărei realizare a pregătit-o deja și pentru care a realizat cheltuieli.

Prejudiciul intervenientei nu s-ar rezuma, în această situație, doar la prețul neîncașat ca urmare a nerealizării lucrărilor (ceea ce duce, oricum, la o diminuare a profitului), ci și la pierderea generată de costurile efectuate de subscrisa în vederea pregătirii executării lucrărilor.

A mai arătat intervenienta că și-a dimensionat echipele de lucru și a încheiat contracte cu terți furnizori de materiale de construcție în considerarea realizării obiectivului de investiții pe amplasamentul din Corund.

În acest context, având în vedere că intervenienta dorește să evite paguba pe care ar suferi-o în situația încetării definitive a lucrărilor, aceasta a apreciat că are un interes personal pe care îl apără prin intervenția făcută în susținerea poziției părâtului.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Acțiunea este întemeiată.

Analizând actele și înscrisurile existente la dosarul cauzei instanța reține, în fapt, următoarele:

În cadrul unei inițiative ample de realizare a unui sistem de management al deșeurilor în județul Harghita a fost elaborat proiectul „Sistem de management integrat al deșeurilor în județul Harghita”. Prin HCL nr. 47/2005 comuna Corund a hotărât asocierea la realizarea acestui proiect, iar prin HCL nr. 87/2011 consiliul local a aprobat darea în administrare a terenului în suprafață de 7.884 mp județului Harghita prin Consiliul Județean Harghita pe o perioadă de 49 de ani, în scopul realizării, pe acest teren, a obiectivului „Stație de transfer a deșeurilor și centru de colectare selectivă a deșeurilor”. Dintre etapele premergătoare instanța reține ca esențiale pe cele de mai jos.

Agenția pentru Protecția Mediului Harghita a emis, în scopul realizării întregului proiect, Acordul de mediu nr. 3 din 28 decembrie 2012, în urma solicitării Consiliului Județean Harghita datată cu 19 noiembrie 2010. Acordul de mediu are în vedere întregul proiect elaborat pentru teritoriul județului Harghita (f. 116) cât și obiectivele individuale, ca părți integrante ale acestui proiect, printre care și „Stație de transfer ST2 și centru de colectare selectivă a deșeurilor CCSD7 Corund” (f. 120).

La solicitarea Consiliului Județean Harghita a fost emisă Notificarea nr. 3880/360 din 2 septembrie 2013 a Direcției de Sănătate Publică Harghita (f. 143) care la Anexă cuprinde și Stația de transfer și Centru de colectare selectivă a deșeurilor ST2 + CCSD7 Comuna Corund. Consiliul Județean Harghita a emis, la data de 16 aprilie 2015, autorizația de construire nr. 17/16.04.2015 pentru „Centru de colectare selectivă a deșeurilor” și „Stație de transfer” pe amplasamentul din Corund (f. 8).

Reclamantul Sera Zoltan deține o casă de locuit, împreună cu terenul aferent, în zona în care s-a autorizat realizarea Stației de transfer Corund. Astfel cum rezultă din raportul de expertiză topografică (f. 1124), imobilul dobândit de reclamant prin titlul de proprietate nr. 34924 din 07.01.1999 este identic cu terenul găsit la fața locului, pe care se află situată casa reclamantului, respectiv imobilul evidențiat în CF nr. 57297 al localității Corund, sub nr. top. 8625/2/1, 8625/4/2/1, 8626/2/1 cu suprafața de 1391 mp (în realitate 1349 mp).

Instanța reține că expertul a făcut o constatare judicioasă a situației de fapt, fiind astfel înlăturate apărările pârâților cu privire la identificarea imobilului ce aparține reclamantului. Astfel, contrar identificării efectuate de OCPI Harghita, terenul reclamantului, dobândit în baza titlului de proprietate amintit, este situat în tarlăua 25, parcela A. 795/1, și are suprafața de 3372 mp. Identificarea realizată de OCPI se referă la un teren intravilan din categoria curți construcții situat în tarlăua nr. 26 și nu 25, parcela 795, întreaga parcelă neputând avea suprafața de 3372 mp cât rezultă din titlul reclamantului. Prin urmare, OCPI și pârâții care au formulat aceste obiecțiuni la raportul de expertiză au avut în vedere un alt teren, iar nu pe cel al reclamantului.

Instanța va înlătura, de asemenea, celelalte obiecțiuni ale pârâților și intervenientei SC Niliten Construcții SRL referitoare la precizia măsurătorilor prin prisma metodei folosite de expert. Aceste concluzii ale părților, deși pertinente, nu sunt concludente în cauză. Chiar dacă ar exista unele erori de măsurare acestea nu pot influența soluția asupra fondului cauzei care nu se bazează, în esență, pe exactitatea măsurătorilor și pe limitele de toleranță ale acestora.

De asemenea, instanța constată că nu există o depășire a competențelor expertului, acesta nefăcând referiri la chestiuni ce țin de urbanism decât în limitele necesare pentru a răspunde la obiectivul privind identificarea terenului. Mai mult, aceste referiri la categoria terenului s-au bazat, așa cum rezultă din completarea la expertiză (f. 1265), pe înscrisurile emise de autoritățile locale, așa cum se va arăta mai jos.

În ce privește categoria terenului reclamantului, instanța reține că este vorba despre un teren intravilan. Informația referitoare la categoria terenului nu este obligatoriu a fi înscrisă în cartea funciară, astfel că bararea cu o linie a acestei rubrici nu are vreo semnificație anume, astfel cum au încercat să demonstreze pârâții și intervenienta. Categoria de teren intravilan rezultă cu prisosință din titlul de proprietate menționat, în care suprafața de 3372 mp este menționată la capitolul B: „suprafața primită în intravilan”. Astfel cum remarcă și expertul, titlul de proprietate este emis în baza fișei de punere în posesie care se întocmește de un topograf și care este semnată de autoritatea locală, confirmându-se astfel concordanța dintre realitatea faptică și identificarea abstractă topografică.

Nu în ultimul rând, instanța trebuie să țină seama de certificatul de urbanism nr. 20/19.07.2000 și autorizația de construire nr. 13 din 19.07.2000 emise pe seama reclamantului și care menționează existența terenului aferent construcției în intravilanul localității.

Tribunalul reține că, într-adevăr, prin HCL nr. 31/31.08.2000 a fost adoptat PUG al localității, stabilindu-se destinația zonei în care se află în derulare proiectul consiliului județean, precum și locuința reclamantului. Această hotărâre a autorității locale nu desființează, însă, drepturile deja câștigate anterior. În ce privește PUG-ul din anul 1991, deși există unele înscrisuri, nu se poate stabili cu certitudine care este harta aferentă acestui plan, astfel că regimul urbanistic al zonei în care se află imobilul reclamantului a fost stabilit pe baza probelor arătate mai sus.

În ce privește certificatul de urbanism nr. 20/19.07.2000 și autorizația de construire nr. 13 din 19.07.2000, pârâții au invocat excepția de nelegalitate, susținând că au fost emise nelegal.

În soluționarea acestei excepții, instanța pornește de la principiul general al contenciosului administrativ referitor la prezumția de regularitate a actului administrativ. În condițiile în care orice act administrativ este prezumat ca fiind regulat întocmit, cu respectarea

constitutor de legalitate și temeinicie, este în sarcina celui care invocă nelegalitatea respectivului act să dovedească neîndeplinirea uneia sau mai multora dintre aceste condiții. În cauză nu s-a reușit o astfel de dovadă, în esență din cauza lipsei actelor care au stat la baza emiterii de către autoritatea locală a autorizației de construcție nr. 13 din 19 iulie 2000. Prin urmare, deși pârâții au indicat existența unor suspiciuni cu privire la legalitatea autorizației de construcție, acestea nu echivalează cu o dovadă a nelegalității. În această ordine de idei s-a susținut imposibilitatea emiterii autorizației în aceeași zi cu certificatul de urbanism și lipsa avizelor conforme. Totodată, autoritatea de mediu a menționat că nu s-au solicitat avize în zona respectivă.

În ce privește emiterea certificatului de urbanism în aceeași zi cu autorizația de construcție această împrejurare, chiar dacă inedită, nu demonstrează nelegalitatea autorizației.

În ce privește existența avizelor, aceasta este consemnată în autorizația de construcție, prezumându-se conformitatea acestei constatări cu realitatea. Faptul că autoritatea de mediu a anunțat că nu au existat solicitări de avize este puțin relevantă din două motive. Pârâții și-au manifestat expres intenția de a se îndrepta împotriva Agenției pentru Protecția Mediului în situația în care pierd procesul fiind astfel evident interesul acesteia, iar pe de altă parte, de la momentul emiterii autorizației de construcție 13/2000 a trecut un timp semnificativ astfel că nu se poate susține rigoarea informațiilor transmise instanței.

Urmând a respinge excepția de nelegalitate invocată de pârâți, instanța analizează legalitatea autorizației de construcție a cărei anulare se cere, respectiv autorizația de construcție nr. 17 din 16 aprilie 2015 emisă pentru Centrul de colectare selectivă a deșeurilor și Stația de transfer din Corund.

Întrucât reclamantul și-a edificat locuința în mod legal, acesta trebuie să beneficieze de dreptul său de proprietate în plinitudinea atributelor recunoscute de lege, dreptul său fiind unul garantat prin chiar dispozițiile art. 44 din Constituție.

În aceste condiții, expertul topograf a stabilit că „față de gospodăria reclamantului cel mai apropiat edificiu de pe amplasamentul centrului de colectare selectivă a deșeurilor ar fi bazinul vidanjabil de ape uzate, care s-ar realiza la o distanță de 8,62 m față de limita imobilului la frontul stradal și la 23,18 m față de casa de locuit a acestuia”. De asemenea, expertul a stabilit că bazinul de colectare levigat și centrul de colectare ar fi edificiile cele mai apropiate de alte două locuințe aflate în zonă, respectiv gospodăria lui Lorincz Laszlo la 8,06 m și casa lui Fabian Marton la 25,97 m (f. 1126).

Existența unor locuințe în acea zonă a fost cunoscută autorităților locale. Astfel, Consiliul Local Corund a realizat dezbaterea publică (f. 40), prealabilă emiterii avizului favorabil nr. 1530 din 11 martie 2013, constatând că în zonă sunt locuințe și nivelul de zgomot ar fi depășit (f. 41). De asemenea, Agenția pentru Protecția Mediului Harghita a întocmit procesul-verbal de verificare a amplasamentului (f. 38) în care se consemnează existența unor locuințe în zonă.

În aceste condiții, tribunalul reține că Notificarea DSP Harghita din 2 septembrie 2013, menționată în debut, avută în vedere la emiterea autorizației de construcție, se bazează pe dispozițiile OMS nr. 536/1997 care nu cuprindeau reglementări în sensul stabilirii unor zone de protecție în cazul rampelor de transfer deșeurilor. Astfel de zone de protecție erau impuse doar în cazul depozitelor de deșeurilor, pentru care ordinul stabilea o distanță de protecție sanitară de 1000 m.

Ulterior însă, începând cu 24 februarie 2014, a intrat în vigoare OMS nr. 119 pentru aprobarea „Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației”. Noua reglementare privitoare la mediul de viață al populației prevede la art. 11 alin. 1 ultima teză, pentru rampele de transfer deșeurilor, o distanță de protecție sanitară de 200 m. Această nouă reglementare, deși în vigoare la momentul emiterii autorizației de construcție nr. 17/16 aprilie 2015 de către Consiliul Județean Harghita, nu a fost avută în vedere de către autoritate. Chiar dacă a fost emisă notificarea DSP Harghita din 2014, nu se poate considera că existența ei justifică eliberarea unei autorizații de construire ce contravine normelor în vigoare. Aceasta cu atât mai mult cu cât OMS nr. 119/2014 prevede la art. 11 alin. 2 un termen suficient de 180 de zile pentru conformare.

Față de aceste cerințe privitoare la protejarea mediului de viață al populației tribunalul constată că în mod evident nu se asigură o zonă de protecție, nefiind respectată distanța de

200 m dintre locația rampei de transfer și gospodăria reclamantului, între aceasta din urmă și unul dintre bazinele vidanjabile din proiect fiind asigurată o distanță de doar 8,62 m.

Încălcarea normelor legale arătate determină nulitatea autorizației astfel emise, acțiunea reclamantului fiind întemeiată.

Pârâții au mai invocat preemțiunea utilității publice în fața drepturilor individuale ale reclamantului. Fără a nega realitatea acestei ierarhii a drepturilor în dreptul românesc, instanța reține că modalitatea în care respectiva ierarhizare se realizează este prevăzută de lege. Astfel, autoritățile publice au posibilitatea realizării unei proceduri de expropriere pentru cauză de utilitate publică, respectarea unei astfel de proceduri asigurând și respectarea garanțiilor prevăzute de art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO privitor la dreptul la respectarea proprietății.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția de nelegalitate a autorizației de construire nr. 13/2000 și a certificatului de urbanism nr. 20/2000 emise de Primarul Comunei Corund invocată de Consiliul Județean Harghita.

Admite acțiunea formulată de reclamantul Sera Zoltan, domiciliat în comuna Corund, nr. 775/A, județul Harghita, împotriva Președintelui Consiliului Județean Harghita, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, județul Harghita și Consiliul Județean Harghita cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, județul Harghita și în contradictoriu cu intervenienții Agenția pentru Protecția Mediului Harghita, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Marton Aron, nr. 43, Județ Harghita și S.C. NILITEN CONSTRUCȚII S.R.L. cu sediul în sector 1, București, str. Puțul Lui Zamfir, nr. 39, et. 5, ap. camera B.

Anulează autorizația de construire nr. 17/16 aprilie 2015 emisă de Președintele Consiliului Județean Harghita.

Obligă pe fiecare dintre pârâți să-i plătească reclamantului câte 5.025 lei cheltuieli de judecată reprezentând onorariul avocaților și taxa de timbru.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 5 mai 2016.

**Președinte
Uța Ioan Cristian**

**Grefier
Poloșan Andreea Cristina**

